

tències de Galceran Riembau ho deurien impedir. A més, és quasi segur, segons es pot comprendre en els primers acords sobre aquest punt, que el canvi de lloc projectat deuria ésser quasi exclusivament per molestar el dit Riembau, que no volia tenir la taula a la cantonada de casa seva per tal de posar-la al costat de la casa d'Andreu Riera. Finalment la lentitud del plet i el probable canvi de gent al Consell i potser les despeses efectuades, junt amb l'intent de venda del dret de Galceran Riembau, féu que la Universitat de Granollers ho comprés i es resolgués definitivament aquest plet, que semblava inacabable.

NOTA.—En el darrer número del BUTLLETÍ, en el treball titulat «Del valor etnogràfic de l'habitatge humana a Catalunya», hi ha un paràgraf que diu: «Les grans cases senyorials de Granollers, com la Casa del Condestable i la que hi ha entre el carrer d'En Sastre i la plaça dels Cabrits...» per una confusió s'esmentà la plaça dels Cabrits, quan en realitat és la mateixa Plaça Gran; l'autor es referia a la casa on actualment té l'estatge l'Escola Municipal de Música.

Els romans als volts de Cardedeu

Una conversa amb En Tomàs Balvey

A Granollers quasi bé tothom coneix, almenys de nom, el senyor Balvey de la vila de Cardedeu. Però si algú no en tingués esment, només caldria dir-li que és un home de bastants anys, que es passa i s'ha passat la vida voltat de pots de farmàcia i antiguitats que amorosament ha anat recollint a casa seva, refent la història del seu poble i ha anat transformant la seva llar en un museu arqueològic que en molts llocs voldriem tenir. Però naturalment, per a refer la història de Cardedeu no n'hi havia prou de col·leccionar i estudiar l'arqueologia, i com que al senyor Balvey les dificultats no l'espanten, ha resseguit arxius i biblioteques en cerca de dades interessants i ha consultat tots els pergamins que ha pogut trobar, per a arribar a escriure la història del seu poble, que ara ja està acabant, i ha recercat al mateix temps tots els voltants de Cardedeu per a esbrinar el pas de pretèrites civilitzacions.

Es comprèn, doncs, que una passejada amb un home així té grans atractius i és sempre pròdiga d'ensenyament. Deliberadament la nostra conversa s'inclina cap a la intervist sobre problemes arqueològics importants,